

TITLUL IX IMPOZITE ȘI TAXE LOCALE

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Secțiunea 1

Definiții

1. (1) În înțelesul art. 453, litera a) din Codul fiscal, *activitatea economică* se referă la orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii și lucrări pe o piață și cuprinde activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor liberale sau asimilate acestora. În cazul instituțiilor publice, așa cum sunt definite de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, prin activitate economică se înțelege acea activitate fără de care menirea instituției publice nu ar fi semnificativ afectată.

(2) Exemplu pentru aplicarea prevederilor de la alin. (1):

Un liceu realizează următoarele activități:

a) activități didactice, inclusiv programe „Școala după școală” ori cele pentru care se percep taxe;

b) oferă cazare în internat și masă la cantină exclusiv elevilor și profesorilor;

c) tipărire de cărți prin tipografia proprie;

d) închiriază altor persoane sala de sport și cantina.

Activitatea didactică este activitatea de bază și nu se consideră activitate economică.

Cazarea în internat, respectiv servirea mesei la cantină, asigură accesul la școală elevilor din alte localități; în lipsa acestora unii elevi nu ar putea urma școala, deci s-ar diminua rolul social al instituției. În aceste condiții, oferirea de cazare și masă nu reprezintă activitate economică.

Tipărirea de cărți și publicații în cadrul editurii este activitate economică dacă acestea sunt oferite contra cost.

Închirierea sălii de sport și a cantinei constituie activitate economică.

2. (1) În vederea încadrării unei construcții în categoria clădirilor, conform definiției de la art. 453 lit. b) din Codul fiscal, aceasta trebuie să fie fixată în pământ cu caracter permanent, respectiv trebuie să existe intenția de a fi păstrat pe același amplasament cel puțin pe durata unui an calendaristic.

(2) De exemplu, sunt considerate clădiri, în înțelesul alin. (1), un container folosit ca punct de vânzare, o tonetă de ziare, o toaletă publică instalată într-un parc, care sunt menținute în același loc mai mult de un an calendaristic.

(3) De exemplu, nu sunt considerate clădiri, în înțelesul alin. (1): un container folosit ca vestiar pe durata unui șantier, instalat între 1 mai 2016 și 30 septembrie 2017, o toaletă publică amplasată pe durata unui concert, un cort, un balon pentru acoperirea unui teren de sport, care vara este strâns, o casă de lemn amplasată în curtea unui magazin în vederea vânzării.

3. (1) În înțelesul art. 453, lit. c), *clădirile-anexă* sunt clădiri care servesc ca dependențe ale clădirilor rezidențiale, situate în afara clădirii de locuit, cum sunt: bucătăriile, cămările, pivnițele, grajdurile, magaziile, depozitele, garajele și altele asemenea.

(2) Clădirile menționate la alin. (1) nu sunt considerate clădiri-anexă dacă sunt utilizate pentru desfășurarea de activități economice.

4. (1) În înțelesul art. 453, lit. d) din Codul fiscal, *clădirea cu destinație mixtă* este o clădire care are suprafețe folosite în scop rezidențial, identificate similar criteriilor de la pct. 6, respectiv suprafețe care sunt folosite în scop nerezidențial identificate similar criteriilor de la pct. 5.

(2) Suprafața clădirii cu destinație mixtă se compune din suprafața folosită în scop rezidențial și suprafața folosită în scop nerezidențial. Delimitarea celor două suprafețe se face pe baza criteriilor de la pct. 3, 5 și 6.

5. (1) În înțelesul art. 453, litera e) din Codul fiscal, în categoria *clădirilor nerezidențiale* sunt incluse acele clădiri care sunt folosite pentru activități administrative, de agrement, comerciale, de cult, de cultură, de educație, financiar-bancare, industriale, de sănătate, sociale, sportive, turistice, precum și activități similare, indiferent de utilizare și/sau denumire, fără ca aceasta să intre în categoria clădirilor rezidențiale

(2) Structurile de primire turistice sunt considerate clădiri nerezidențiale.

(3) Clădirile sau spațiile din acestea unde se înregistrează sedii secundare și puncte de lucru se consideră că sunt folosite în scop nerezidențial.

(4) Clădirile în care nu se desfășoară nicio activitate, sunt considerate nerezidențiale dacă aceasta este destinația care reiese din autorizația de construire.

De exemplu, sunt clădiri nerezidențiale: o clădire de birouri, un magazin, o fabrică, o clădire unde se desfășoară activitate de asigurare, un spital, o școală, un hotel.

6. (1) În înțelesul art. 453, litera f), *clădirile rezidențiale* sunt clădiri folosite pentru locuit, alcătuite din una sau mai multe camere, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisfac cerințele de locuit ale unei persoane sau familii și care nu sunt folosite pentru desfășurarea unor activități economice.

(2) Clădirile în care nu se desfășoară nicio activitate sunt considerate rezidențiale dacă aceasta este destinația care reiese din autorizația de construire.

7. Pentru încadrarea în una din categoriile de la art. 453 lit. d)-f) din Codul fiscal, se are în vedere destinația finală a clădirilor, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate de alte persoane decât proprietarii lor, precum și modul de înregistrare a cheltuielilor cu utilitățile. Proprietarii clădirilor vor anexa la declarațiile fiscale orice document din care reiese destinația clădirii, precum: contracte de închiriere, contracte de comodat, autorizații de construire și orice altele documente justificative.

8. (1) Pentru identificarea localităților și încadrarea acestora pe ranguri de localități se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

(2) Ierarhizarea funcțională a localităților urbane și rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;

b) rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;

d) rangul III - orașe;

e) rangul IV - sate reședință de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor și orașelor.

(3) În aplicarea Titlului IX din Codul fiscal, localităților componente ale orașelor și municipiilor li se atribuie aceleași ranguri cu cele ale orașelor și ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

9. (1) Consiliile locale adoptă hotărâri, potrivit art. 453 lit. i) din Codul fiscal, privind stabilirea unui număr de cel mult patru zone și delimitarea acestora, în intravilanul unităților administrative-teritoriale, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidențe agricole sau cadastrale. În cazul municipiului București, hotărârea se adoptă de Consiliul General al Municipiului București.

(2) Identificarea zonelor în intravilanul unităților administrative-teritoriale se face prin literele: A, B, C și D.

(3) În cazul în care la nivelul unității administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în cursul unui an care se vor aplica începând cu anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale

delimitării zonelor corespunde opțiunii consiliilor locale respective de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(4) Pentru asigurarea unei stabilități în ceea ce privește delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

(5) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităților, delimitarea zonelor ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul/țaxa pe clădiri și impozitul/țaxa pe teren, în cazul persoanelor fizice și al celor juridice, după caz, se modifică potrivit noilor condiții, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), impozitul/țaxa pe clădiri și impozitul/țaxa pe teren datorate se determină din oficiu de organele fiscale locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, iar contribuabililor li se comunică modificările survenite.

(7) În cazul unor comasări sau scindări de unități administrativ-teritoriale, vechile delimitări ale zonelor rămân în vigoare până la adoptarea unor hotărâri de noile consilii locale în condițiile de la alin. (3).

10. (1) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităților se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii și a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 și se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 și se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(2) În cazul blocurilor de locuințe, precum și în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiași curți - lot de teren, care au un sistem constructiv și arhitectonic unitar și în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reședință/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(3) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) - (2), după cum urmează:

a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeași curte - lot de teren, precum și clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive și arhitectonice diferite - fațade și materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - și nu au legături interioare.

(4) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele organelor fiscale ale autorităților administrației publice locale, precum și în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(5) La elaborarea și aprobarea nomenclurii stradale se au în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

11. În sensul prezentelor norme metodologice, termenii și noțiunile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) *acoperiș* - partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul dintre apartamente este asimilat acoperișului;

b) *agrement* – activitate de divertisment, distracție desfășurată în cluburi, cazinouri, clădiri dotate cu instalații, echipamente și alte dotări specifice agrementului turistic și practicării sporturilor de iarnă, din parcuri de distracții și altele asemenea, la care accesul se face contra cost;

c) *an de referință* – anul pentru care se datorează un impozit sau o taxă, potrivit Titlului IX din Codul fiscal;

d) *balcon* - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uși;

e) *clădire finalizată* - construcție care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

i. are ca scop adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea;

ii. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți și acoperiș;

iii. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul suprafața construită desfășurată a părții din clădire care are elementele de la pct. ii.

f) *consilii locale* - consilii comunale, orașenești, municipale și consiliile subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, conform definiției din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) *destinație finală* – modul în care o clădire sau un teren este folosit efectiv, de utilizatorul final;

h) *entitate* – o persoană juridică sau o persoană fizică;

i) *logie* - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită și deschisă către exterior;

j) *lucrări de interes public* – orice lucrări finanțate din bugetele componente ale bugetului general consolidat, precum și lucrări finanțate din fonduri externe nerambursabile prin intermediul programelor aprobate de Comisia Europeană;

k) *nivel* - fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe același plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

l) *organe fiscal locale* - structuri de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale conform Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală;

m) *perete* - element de construcție așezat vertical sau înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior și care susține planșeele, etajele și acoperișul;

n) *rotunjire* - operațiune de stabilire a sumelor datorate bugetelor locale la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin reducere când fracțiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani și prin majorare când fracțiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari.

Reguli de rotunjire:

i. rotunjirea se aplică la fiecare tip creanță în parte, respectiv creanță principală sau creanță accesorie;

ii. nu se aplică rotunjiri pentru calculele intermediare privind stabilirea impozitelor locale;

iii. pentru calculele intermediare se utilizează primele două zecimale;

iv. rotunjirea se aplică după calculul bonificației prevăzute la art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) și art. 472 alin. (2);

v. rotunjirea se aplică după majorarea aplicată conform art. 489 din Codul fiscal.

Exemplu: Impozitul pe clădiri calculat este de 55,14 lei. Consiliul local a hotărât majorarea impozitelor și taxelor locale cu 21%, astfel că impozitul va fi majorat cu acest procent, rezultând valoarea de 66,72 lei. În urma rotunjirii, suma datorată va fi de 67 lei. Acest impozit poate fi plătit la cele 2 termene de plată în cuantum de 34 lei, respectiv 33 lei. În cazul în care contribuabilul plătește întreaga sumă până la primul termen de plată beneficiază de bonificație. Presupunând că bonificația este de 10%, impozitul datorat fi: $67 \text{ lei} \times (100\% - 10\%) = 63,65 \text{ lei}$, care se rotunjește la 64 lei. În cazul în care, datorită plății cu întârziere, rezultă accesorii de plată de 3,23 lei, suma datorată cu titlu de accesorii va fi de 3 lei.

o) *suprafața secțiunii unui nivel* - suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurărilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor și a logiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor și a logiilor și a suprafețelor secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la același nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând și suprafețele incintelor de deservire comună.

CAPITOLUL II

Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri

Secțiunea 1

Reguli generale

12. Impozitul pe clădiri este anual și se datorează începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal.

13. Impozitul pe clădiri se determină pentru un an fiscal conform situației existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

14. (1) Impozitul pe clădiri este datorat, după caz, de:

a) titularul dreptului de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;

b) locatar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, clădirea face obiectul unui contract de leasing financiar;

c) fiduciar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, clădirea face obiectul unui contract de fiducie.

(2) Dacă o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multor persoane, la stabilirea impozitului datorat se au în vedere următoarele:

a) cotele-părți sunt prezumate a fi egale, până la proba contrară. Fiecare dintre coproprietari datorează un impozit egal, rezultat în urma împărțirii impozitului datorat pentru întreaga clădire;

b) în cazul în care cotele-părți din dreptul de proprietate asupra clădirii sunt determinate, fiecare coproprietar datorează impozitul corespunzător cotei-părți deținute.

c) în organizarea evidenței fiscale organul fiscal reflectă dreptul de proprietate în cote-părți sau indiviză pe baza actelor doveditoare. Evidența respectivă nu are implicații cu privire la datorarea și plata obligațiilor fiscale;

d) în cazul existenței a doi sau mai mulți coproprietari, în actele administrative fiscale se vor indica și ceilalți coproprietari, cu caracter informativ.

15. (1) Taxa pe clădiri este datorată de persoanele fizice sau persoanele juridice, altele decât cele de drept public, care dețin dreptul de administrare, folosință sau concesiune asupra clădirii, stabilit în condițiile legii.

(2) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) transmit ulterior, altor persoane, dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință a clădirii, taxa pe clădiri va fi datorată doar de prima entitate care nu este de drept public, care a primit dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință.

16. Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri se stabilesc în funcție de destinația finală a clădirii, care poate fi rezidențială, nerezidențială sau mixtă și se calculează în conformitate cu prevederile art. 457-460 din Codul fiscal.

17. (1) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la intervale de timp mai mari de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe clădiri se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporțional cu numărul de luni prevăzute în contract; pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile;

c) concesionarul, locatarul, administratorul sau utilizatorul, după caz, depune o declarație la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) taxa pe clădiri de plătește la bugetul local lunar, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, care fac obiectul unor contracte de închiriere care se referă la intervale de timp mai mici de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe clădiri se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporțional cu numărul de zile sau de ore, după caz, prevăzute în contract; fracțiunile de oră se rotunjesc la oră;

c) locatarul depune o declarație la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) taxa pe clădiri de plătește la bugetul local, până la data de 25 a lunii următoare.

18. În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul anului apar situații care generează datorarea taxei pe clădiri, atunci în anul fiscal următor, diferența de impozit pentru perioada de datorare a taxei se va compensa cu obligații datorate aceluiași buget sau se va restitui.

19. Exemple pentru aplicarea prevederilor referitoare la taxa pe clădiri:

A. O unitate administrativ-teritorială (UAT) deține în proprietate o clădire pe care o dă în administrare unei persoane de drept public (A), care o închiriază ulterior unei persoane de drept privat (B), care la rândul ei o închiriază unei/unor terțe persoane (C).

a) Conform prevederilor Codului fiscal, taxa pe clădiri se va stabili în sarcina persoanei de drept privat (B);

b) Taxa se calculează similar impozitului pe clădiri, în funcție de scopul în care clădirea este folosită de ultima persoană (C);

c) În cazul în care clădirea are destinație finală rezidențială, nu se datorează taxa pe clădiri, având în vedere că aceasta nu este folosită pentru activități economice sau agrement, în conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal;

d) În cazul în care clădirea are destinație finală nerezidențială, fiind folosită pentru activități economice sau agrement desfășurate în relație cu alte persoane decât persoanele juridice de drept public, taxa datorată de persoana B se va calcula în conformitate cu prevederile art. 458 sau ale art. 460 din Codul fiscal;

e) În cazul în care clădirea are destinație finală mixtă, taxa se va stabili în conformitate cu prevederile art. 459 sau ale art. 460 alin. (4) din Codul fiscal, după caz.

B. În cazul în care o clădire proprietate a statului este închiriată unei persoane fizice pentru o perioadă de 2 ani, care începe la data de 24 martie a anului A1 și se încheie la data de 23 martie a anului A3, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 aprilie a anului A1, o declarație în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoțită de o copie a contractului de închiriere în care este menționată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activități economice sau de agrement, nu se va datora taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a).

În cazul în care clădirea este folosită pentru activități economice sau de agrement, taxa se calculează lunar, astfel:

a) Pentru luna martie a anului A1:

Fiind fracțiune mai mică de o lună, taxa pe clădiri se calculează proporțional cu numărul de zile:

Taxa lunară = valoarea clădirii x (8 zile/365 zile) x cota taxei

b) Pentru lunile întregi din perioada de valabilitate a contractului:

Taxa lunară = (Valoarea clădirii/12 luni) x cota taxei

c) Luna martie a anului A3:

Taxa lunară = valoarea clădirii x 23 zile/365 zile x cota taxei.

Locatarul va plăti taxa lunar, până la data de 25 a lunii următoare, începând cu data de 25 aprilie a anului A1, până la data de 25 aprilie a anului A3.

C. În cazul unui contract care prevede închirierea unei clădiri aflată în proprietatea unității administrativ-teritoriale pentru 2 ore în ziua de 27 august, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 septembrie, o declarație în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoțită de o copie a contractului de închiriere în care este menționată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activități economice sau de agrement, nu se va datora taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a).

În cazul în care clădirea este folosită pentru activități economice sau de agrement, taxa se calculează proporțional cu numărul de ore, astfel:

Taxa = (valoarea clădirii/365 zile) x (2h/24h) x cota taxei.

Locatarul va plăti taxa pe clădiri până la data de 25 septembrie.

D. În cazul unui contract care prevede închirierea unei clădiri aflată în proprietatea unității administrativ-teritoriale, pe o perioadă de câte 2 ore în 3 zile pe săptămână, pe durata a 5 săptămâni, începând cu data de 1 octombrie, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 noiembrie, o declarație în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoțită de o copie a contractului de închiriere în care este menționată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activități economice sau de agrement, nu se va datora taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a).

În cazul în care clădirea este folosită pentru activități economice sau de agrement, taxa se calculează astfel:

$Taxa = (\text{valoarea clădirii} / 365 \text{ zile}) \times (3 \text{ zile} \times 5) \times (2h / 24h) \times \text{cota taxei.}$

Locatarul va plăti taxa pe clădiri lunar, până la data de 25 noiembrie, respectiv până la data de 25 decembrie.

Secțiunea a 2 -a

Facilități și scutiri

20. (1) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1), pentru calculul impozitului/taxei pe clădiri în cazul încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, se efectuează următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfășurată a clădirii. Suprafața construită desfășurată a clădirii care nu poate fi măsurată pe conturul exterior se stabilește prin măsurarea suprafeței utile, delimitată de conturul interior al încăperilor, iar rezultatul se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1,4;

b) se determină suprafața construită desfășurată a încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la art. 460 alin. (1), (2) sau (3) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit art. 489 din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulțirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

21. (1) În aplicarea art. 456, alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului/taxei pe clădiri se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situația respectivă, cu excepția contribuabililor care sunt deja cuprinși în baza de date a unității administrativ-teritoriale.

(2) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. t), impozitul/țaxa pe clădiri nu se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporțional cu numărul de luni menționate în certificat.

(3) Diferențele de impozit/țaxă pe clădiri se vor compensa cu obligații datorate aceluiași buget sau se vor restitui în anul fiscal în care contribuabilul depune documentele justificative sau organul fiscal local constată încadrarea în situațiile menționate la art. 456 alin. (1).

22. Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, se are în vedere destinația finală a clădirii/încăperii, după cum urmează:

a) pentru clădirea/încăperea care este folosită în scop economic sau de agrement, se datorează impozit/țaxă pe clădiri;

b) pentru clădirea/încăperea care nu este folosită în scop economic sau de agrement, nu se datorează impozit/țaxă pe clădiri;

Exemplu: În cazul unui apartament ANL, folosit pentru locuit, nu se datorează impozit pe clădiri și nici țaxă pe clădiri.

23. (1) Prin sintagma *clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult*, se înțelege bisericile, locașurile de închinăciune, casele de rugăciuni și anexele acestora. Termenul lăcaș este variantă a termenului locaș.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea unui cult sau asociație religioasă, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, așezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfășurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reședința chiriarhului, precum și altele asemenea; prin așezământ cu caracter social-caritabil se înțelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activități asemănătoare.

(3) Beneficiază de scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal cultele și asociațiile religioase care îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată.

(4) Prevederile art. 456 alin. (1) lit. m) se aplică pentru toate clădirile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, inclusiv în cazul în care acestea sunt folosite de alte entități, dar nu pentru activități economice.

24. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (2), consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe clădiri și a ții pe

clădiri pe bază de criterii și proceduri proprii. La nivelul municipiului București, această atribuție este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Scutirea sau reducerea de impozit/taxă pe clădiri se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care contribuabilul depune actele care atestă încadrarea clădirii în una din situațiile de la art. 456 alin. (2) din Codul fiscal.

25. (1) Hotărârile adoptate conform pct. 23 vor include prevederi referitoare la:

a) categoriile de clădiri pentru care se acordă scutire de impozit/taxă;
b) categoriile de clădiri pentru care se aplică diverse procente de reducere;
c) documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă.

(2) În cazurile în care organul fiscal dispune de documentele menționate la alin. (1) lit. c), nu mai este necesară depunerea acestora de către contribuabili.

26. Reducerea de impozit pe clădiri situația prevăzută la alin. (4) al art. 456 din Codul fiscal, se acordă pe baza cererii contribuabililor, persoane fizice sau juridice, la care anexează documente justificative aferente activității pentru care sunt autorizați, referitoare la funcționarea structurilor turistice, cum ar fi, de exemplu: facturi de utilități, facturi fiscale, ștate de plată a salariilor sau orice alte documente solicitate de organul fiscal local.

27. (1) Facilitățile fiscale acordate la plata impozitului/taxei pe clădiri prevăzute la art. 456 din Codul fiscal se acordă pe baza cererii persoanelor fizice sau juridice, la care se anexează copii ale documentele justificative care atestă situația respectivă, certificate de conformitate cu originalul potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dacă în cursul unui an intervin schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile sau reducerile de impozit pe clădiri, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

(3) Pentru aplicarea corespunzătoare a pct. 12 din prezentele norme metodologice, scutirile și reducerile de la plata impozitului pe clădiri prevăzute la art. 456, alin. (2), se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

Secțiunea a 3 -a

Calculul impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

28. Pentru aplicarea prevederilor art. 457 din Codul fiscal, consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului București, în cazul municipiului București, adoptă anual hotărâri privind cota impozitului/taxei pe clădiri.

29. Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor și normelor de evaluare prevăzute de art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana 2 din tabel acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, după cum urmează:

i. clădirea se consideră dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puț, fântână sau izvor - în sistem propriu;

ii. clădirea se consideră că are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

iii. clădirea se consideră că are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalații eoliene, fotovoltaice sau microhidrocentrală;

iv. clădirea se consideră că are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - și îl transmit în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte și radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid.

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia din tabel, acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au niciuna dintre aceste instalații sau au doar una, două ori trei dintre aceste instalații.

30. Mențiunea cu privire la existența sau inexistența instalațiilor se face prin declarația contribuabilului, conform modelului de declarație aprobat conform art. 495 din Codul fiscal.

31. În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana „Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)” din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu anul fiscal următor celui în care a apărut această situație, contribuabilul având obligația depunerii unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează și în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații.

32. În cazul unei clădiri ai cărei pereți exteriori sunt construiți din materiale diferite, tipul clădirii va fi considerat cel corespunzător materialului cu suprafața cea

mai mare, așa cum reiese din documente doveditoare (autorizație de construire, procese-verbale încheiate la finalizarea construcției, documentație cadastrală, procese-verbale de constatare etc.), iar în lipsa acestora pe baza declarației pe propria răspundere a contribuabilului.

33. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități și zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât și pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la Capitolul I, Secțiunea 1, punctele 8-9 din normele metodologice pentru aplicarea Titlului IX din Codul fiscal.

34. (1) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri, care stă la baza calculului impozitului pe clădirile rezidențiale datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schița/fișa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfășurată a clădirii, determinată pe baza măsurărilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă și, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

35. Pentru determinarea valorii impozabile în cazul în care clădirea are suprafețe ce se încadrează în categoria E sau F din tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri pentru aceste suprafețe se stabilește distinct și se cumulează cu impozitul calculat pentru celelalte suprafețe.

36. Pentru calculul impozitului pe clădirile rezidențiale, în cazul persoanelor fizice, se utilizează următoarele date:

- a) rangul localității unde se află situată clădirea;
- b) zona în cadrul localității;
- c) suprafața construită desfășurată a clădirii, iar dacă aceasta nu se cunoaște suprafața utilă:
  - i. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau
  - ii. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii înmulțită cu coeficientul de transformare de 1,4;
- d) tipul clădirii și instalațiile cu care este dotată aceasta, pentru încadrarea în tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal;
- e) amplasarea apartamentului într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;
- f) anul terminării clădirii sau anul în care s-a efectuat recepția la terminarea lucrărilor de renovare majoră;
- g) folosința clădirii, respectiv în scop rezidențial sau în scop nerezidențial;
- h) cotele adiționale și majorările stabilite pentru impozitul pe clădiri, în condițiile art. 489 din Codul fiscal.

37. Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2016, în cazul unei clădiri rezidențiale aflate în proprietate unei persoane fizice:

A. Date despre clădire:

- a) rangul localității: III;
- b) zona în cadrul localității: C;
- c) suprafața utilă: 67 m²;
- d) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și din vălătuci, dotată cu toate cele patru instalații (apă, canalizare, electrică și de încălzire). Materialul cu ponderea cea mai mare este cărămida arsă;
- e) apartament amplasat într-un bloc cu 7 etaje și mai mult de 8 apartamente;
- f) anul terminării clădirii: 1951; nu s-au efectuat lucrări de renovare majoră;
- g) clădirea este folosită în scop rezidențial;
- h) consiliul local a hotărât pentru anul 2016 o cotă adițională de 15%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, așa cum rezultă din aplicarea art. 457 din Codul fiscal:

a) Se determină suprafața construită desfășurată a clădirii, prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

$$67 \text{ m}^2 \times 1,4 = 93,8 \text{ m}^2$$

b) Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

i. Se determină valoarea impozabilă a clădirii: suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, astfel:

$$93,8 \text{ m}^2 \times 1000 \text{ lei/ m}^2 = 93800 \text{ lei};$$

ii. Se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei C și rangului III, respectiv 2,10, care se diminuează cu 0,1 conform art. 457 alin. (7):

$$93800 \text{ lei} \times 2 = 187600 \text{ lei};$$

iii. Vechimea clădirii este de 64 de ani, astfel că valoarea impozabilă se reduce cu 30%, conform art. 457 alin. (8) lit. b):

$$187600 \text{ lei} \times 30\% = 56280 \text{ lei}$$

$$187600 \text{ lei} - 56280 \text{ lei} = 131320 \text{ lei}$$

iv. Se determină impozitul pe clădiri anual:

$$131320 \text{ lei} \times 0,1\% = 131,32 \text{ lei}$$

v. Având în vedere hotărârea consiliului local de instituire a unei cote adiționale de 15%, impozitul determinat la pct. 2.4 se majorează cu acest procent sau pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,15 respectiv:

131,32 lei x 1,15 = 151,018 lei

Potrivit punctului 11 lit. n) din normele metodologice de aplicare a Titlului IX, fracțiunea de 0,018 lei se neglijează, fiind sub 50 de bani, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 151 lei.

Secțiunea a 4 -a *Calculul impozitului pe clădirile nerezidențiale*

38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 și art. 460 alin. (2) și (3), în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declarație fiscală la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii va fi considerată cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar și în cazul în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în anul anterior anului de referință.

39. (1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării și reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declarația contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referință.

(3) Rapoartele de evaluare trebuie să conțină dovada că rezultatele evaluării au fost înregistrate în baza de date cuprinzând valorile impozabile ale clădirilor, gestionată de Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România (ANEVAR).

40. Rapoartele de evaluare în scopul stabilirii impozitului pe clădiri pot fi verificate de autoritățile locale în conformitate cu standardele de evaluare în vigoare la data evaluării.

41. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind „*activități din domeniul agricol*” numai cele care corespund activităților corespunzătoare grupelor 011-016 din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN.

42. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind „*utilizate pentru activități din domeniul agricol*” numai acele clădiri folosite în exclusivitate pentru activitățile care corespund codurilor 011-016 din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN.

Secțiunea a 5 -a *Calculul impozitului pe clădirile cu destinație mixtă*

43. Pentru clădirile cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, la adresa cărora este înregistrat un domiciliu fiscal, la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din Codul fiscal.

44. În cazul unei clădiri cu destinație mixtă, aflată în proprietatea persoanelor fizice, la adresa căreia este înregistrat un domiciliu fiscal, la care se desfășoară o activitate economică, când se cunosc suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial, impozitul se calculează prin însumarea impozitului aferent suprafeței folosite în scop rezidențial, calculat potrivit art. 457 din Codul fiscal, cu impozitul aferent suprafeței folosite în scop nerezidențial, calculat potrivit art. 458 din Codul fiscal.

45. Delimitarea suprafețelor pentru stabilirea impozitului, în funcție de destinația rezidențială sau nerezidențială, rezultă din documentul anexat la declarația depusă de contribuabil la organul fiscal local competent, care poate fi, după caz:

a) contractul de închiriere, în care se precizează suprafața transmisă pentru desfășurarea activității economice;

b) contractul de comodat încheiat conform art. 2146 – 2157 din Codul Civil aprobat prin Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se precizează suprafața transmisă pentru desfășurarea activității economice;

c) autorizația de construire și/sau de desființare, după caz, privind schimbarea de destinație a clădirii, în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) raportul de evaluare, dacă în acesta sunt evidențiate distinct suprafețele folosite în scop rezidențial și nerezidențial;

e) documentația cadastrală;

f) orice documente doveditoare, altele decât cele prevăzute la lit. a)-e);

g) declarația pe propria răspundere a proprietarului clădirii înregistrată la organul fiscal, în cazul în care nu există documente doveditoare.

46. În aplicarea prevederilor art. 459 alin. (1), în cazul unei clădiri cu destinație mixtă, aflată în proprietatea persoanelor fizice, la adresa căreia este înregistrat un domiciliu fiscal, la care se desfășoară o activitate economică, când se cunosc suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial, pentru calculul impozitului/taxei pe clădiri se efectuează următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfășurată a clădirii. Suprafața construită desfășurată a clădirii care nu poate fi măsurată pe conturul exterior se stabilește prin măsurarea suprafeței utile, delimitată de conturul interior al încăperilor, iar rezultatul se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1,4;

b) se determină suprafața construită desfășurată a încăperilor care sunt folosite în scop nerezidențial;

c) se determină cota procentuală din clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite în scop nerezidențial, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

- d) se determină valoarea încăperilor care sunt folosite în scop nerezidențial, prin înmulțirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);
- e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite în scop rezidențial, în conformitate cu prevederile art. 457 din Codul fiscal;
- f) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite în scop nerezidențial, în conformitate cu prevederile art. 458 din Codul fiscal;
- g) se determină impozitul total, prin însumarea impozitului determinat la lit. e) cu impozitul determinat la lit. f).

47. Pentru aplicarea art. 460 alin. (4), pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor juridice, valoarea aferentă suprafețelor folosite în scop rezidențial și valoarea suprafețelor folosite în scop nerezidențial se stabilesc în funcție de ponderea acestora în suprafața construită desfășurată totală a clădirii.

48. Exemple de calcul al impozitului datorat pentru anul 2016, în cazul unei clădiri cu destinație mixtă, aflată în proprietatea unei persoane fizice, când se cunosc suprafețele folosite în scop rezidențial și în scop nerezidențial:

- A. Date despre clădire:
  - a) Rangul localității: 0;
  - b) Zona în cadrul localității: B;
  - c) Suprafața utilă a clădirii: 190 m², din care 90 m² cu destinație rezidențială și 100 m² cu destinație nerezidențială;
  - d) Tipul clădirii: cu cadre din beton armat, dotată cu toate cele patru instalații;
  - e) Data construcției: 2000;
  - f) Cotele de impozitare stabilită prin hotărâre a consiliului local pentru 2016: pentru clădirile rezidențiale 0,1%, iar pentru clădirile nerezidențiale 1%;
  - g) Pentru anul 2016, consiliul local nu a stabilit cote adiționale la impozitul pe clădiri.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, așa cum rezultă din aplicarea art. 459 din Codul fiscal:

- a) Se determină impozitul aferent suprafeței folosite în scop rezidențial:
  - i. Se determină suprafața construită desfășurată prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

$$90 \text{ m}^2 \times 1,4 = 126 \text{ m}^2$$

- ii. Se determină valoarea impozabilă a suprafeței rezidențiale: suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1.1 se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu cadre de beton armat, dotată cu toate cele patru instalații, astfel:

$$126 \text{ m}^2 \times 1000 \text{ lei/ m}^2 = 126.000 \text{ lei};$$

- iii. Se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei B și rangului 0, respectiv 2,50:

$$126.000 \text{ lei} \times 2,50 = 315.000 \text{ lei};$$

iv. Se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafața folosită în scop rezidențial:

$$315.000 \text{ lei} \times 0,1\% = 315 \text{ lei.}$$

b) Se determină impozitul aferent suprafeței folosite în scop nerezidențial:

i. Valoarea la 31 decembrie 2015 a clădirii reiese dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat și este de 225.000 lei.

ii. Se calculează cota procentuală din clădire care corespunde suprafeței folosite în scop nerezidențial:

$$(100 \text{ m}^2 \times 1,4) / (190 \text{ m}^2 \times 1,4) = 52,63\%$$

iii. Se determină valoarea suprafeței folosite în scop nerezidențial, prin înmulțirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la pct. ii.:

$$225.000 \text{ lei} \times 52,63\% = 118417,5 \text{ lei}$$

iv. Se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafața folosită în scop nerezidențial:

$$118417,5 \text{ lei} \times 1\% = 1184,18 \text{ lei}$$

c) Impozitul total anual pentru clădirea cu folosință mixtă se calculează prin însumarea impozitului determinat la lit. a), cu cel determinat la lit. b):

$$315 \text{ lei} + 1184,18 \text{ lei} = 1499,18 \text{ lei, care se rotunjește la 1499 lei.}$$

d) Dacă valoarea suprafeței folosite în scop nerezidențial nu reiese dintr-un raport de evaluare sau dintr-un act doveditor al transferului dreptului de proprietate încheiat în ultimii 5 ani anteriori anului 2016 (2011-2015), impozitul aferent se calculează conform art. 458 alin. (4), astfel:

i. Se determină suprafața construită desfășurată prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

$$100 \text{ m}^2 \times 1,4 = 140 \text{ m}^2$$

ii. Se determină valoarea impozabilă a suprafeței rezidențiale: suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. i se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu cadre de beton armat, dotată cu toate cele patru instalații, astfel:

$$140 \text{ m}^2 \times 1000 \text{ lei/m}^2 = 140000 \text{ lei;}$$

iii. Se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal, corespunzător zonei B și rangului 0, respectiv 2,50:

$$140000 \text{ lei} \times 2,50 = 350000 \text{ lei;}$$

iv. Se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafața folosită în scop rezidențial, prin aplicarea cotei de 2%, prevăzute la art. 458 alin. (4):

$$350000 \text{ lei} \times 2\% = 7000 \text{ lei}$$

e) Impozitul total anual pentru clădirea cu folosință mixtă se calculează prin însumarea impozitului determinat la lit. a), cu cel determinat la lit. d):

$$315 \text{ lei} + 7000 \text{ lei} = 7315 \text{ lei}$$

Secțiunea a 6-a

Declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

49. Organul fiscal local are obligația înregistrării în evidențele fiscale a rezidenței proprietarilor clădirilor, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

50. În aplicarea prevederilor art. 461 din Codul fiscal, prin expresia *clădire dobândită* se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice, precum și orice clădire aflată în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale pentru care o persoană de drept privat deține dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori de folosință.

51. În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menționată în actul respectiv.

52. În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătorești, data dobândirii este data rămânerii definitive și irevocabile/definitive și executorii a hotărârii judecătorești, după caz.

53. Pentru aplicarea art. 458 alin. (1) lit. c) și art. 460 alin. (5) lit. d), în cazul în care valoarea clădirii nu se evidențiază distinct în actele prin care se dobândește/înstrăinează dreptul de proprietate, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv. De exemplu, în cazul unui contract de vânzare-cumpărare a unei clădiri și a unui teren, în sumă totală de 300.000 lei, în care nu este identificată distinct valoarea clădirii, impozitul pe clădiri se va calcula asupra valorii de 300.000 lei.

54. Prin grija structurilor de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul de specialitate al autorităților administrației publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, se întocmesc procesele-verbale menționate la alin. (3) al art. 461 din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri.

55. (1) În cazul unei clădiri executate fără autorizație de construire și nedeclarate de deținătorul acesteia, organul fiscal local poate înregistra clădirea în evidențe, în vederea impunerii, pe baza procesului-verbal de constatare întocmit de structurile de specialitate.

(2) Impozitul pe clădirile menționate la alin. (1) se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor edificării clădirii, în limita termenului de prescripție. În cazul în care data edificării este anterioară anului 2016, impozitul pe clădiri datorat până la 31 decembrie 2015, inclusiv, se stabilește în conformitate cu prevederile legale în vigoare până la această dată.

(3) În înțelesul alin. (2), data edificării se stabilește în baza unui proces-verbal de constatare întocmit de organul fiscal local. Procesul-verbal de constatare se întocmește și în cazul contribuabililor care declară o clădire care a fost executată fără autorizație de construire.

56. Contribuabilii, persoane fizice și persoane juridice, sunt obligați să depună declarații, chiar dacă beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului/taxei pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit/taxă pe clădiri.

57. În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, contribuabilii au obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află clădirea, în termen de 30 de zile după cum urmează:

a) pentru o clădire dobândită prin acte translativă ale dreptului de proprietate, de la data menționată în act;

b) pentru o clădire dobândită prin hotărâre judecătorească, de la data rămânerii definitive și irevocabile/definitive și executorii a hotărârii judecătorești, după caz;

c) pentru o clădire care face obiectul unui contract de fiducie, de la data încheierii contractului;

d) pentru o clădire nou construită, de la data dobândirii, așa cum este prevăzută la art. 461 alin. (3) din Codul fiscal;

e) pentru o clădire care a fost extinsă, îmbunătățită, desființată parțial sau care a suferit altfel de modificări, de la data la care au avut loc aceste modificări, dacă acestea au condus la modificarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%;

f) pentru o clădire a cărei folosință a fost schimbată integral sau parțial, de la data acestei schimbări;

g) pentru o clădire desființată, de la data demolării sau distrugerii.

58. Impozitului pe clădiri se stabilește pe baza declarațiilor prevăzute la pct. 57, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

59. În vederea stabilirii taxei pe clădiri, declarația se depune la organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, după cum urmează:

a) de către titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, în cazul contractelor care se referă la perioade mai mari de o lună;

b) de către persoana care transmite dreptul de concesiune, închiriere administrare sau folosință, în cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună.

60. (1) Obligația depunerii declarației în scopul stabilirii taxei pe clădiri aparține persoanei care are calitatea de concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare și nu este persoană de drept public, chiar dacă aceasta retransmite dreptul de administrare, închiriere, folosință sau concesiune asupra clădirii, altor persoane care nu sunt de drept public.

(2) În declarația privind taxa pe clădiri, contribuabilul va menționa destinația finală a clădirii. În cazul în care un contribuabil (A) transmite ulterior dreptul de administrare, închiriere, folosință sau concesiune asupra clădirii, unui contribuabil (B), contribuabilul (B) îi va comunica contribuabilului (A) modificarea destinației clădirii, pentru a fi declarată de contribuabilul (A) la organul fiscal competent.

(3) La declarația privind taxa pe clădiri se vor anexa copii ale documentului prin care se transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință, documentul din care reiese valoarea clădirii/încăperii pentru care se datorează taxa pe clădiri.

61. Contribuabilii au obligația să depună declarații în termen de 30 de zile de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

- a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;
- b) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului/taxei pe clădiri;
- c) intervin schimbări privind numele și prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

Secțiunea a 7-a

Plata impozitului/taxei pe clădiri

62. În sensul aplicării art. 462 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

CAPITOLUL III

Impozitul pe teren și taxa pe teren

Secțiunea 1

Reguli generale

63. Impozitul pe teren este anual și se datorează începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal.

64. Impozitul pe teren se determină pentru un an fiscal conform situației existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

65. (1) Impozitul pe teren este datorat de:

- a) titularul dreptului de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, indiferent unde este situat terenul în România și de categoria de folosință, în intravilan sau extravilan;

b) locatar, în cazul în care terenul face obiectul unui contract de leasing financiar la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;

c) fiduciar, în cazul în care terenul face parte dintr-un patrimoniu fiduciar la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, conform art. 488 din Codul fiscal.

(2) Se consideră proprietari de terenuri și acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar, cu modificările și completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fișe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

66. (1) Taxa pe teren se datorează de persoanele fizice sau persoanele juridice care dețin dreptul de închiriere, administrare, folosință sau concesiune, stabilit în condițiile legii.

(2) Taxa pe teren se stabilește proporțional cu perioada din an pentru care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință.

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) retransmit ulterior dreptul de administrare, folosință sau concesiune asupra terenului, taxa pe teren se datorează de persoana care transmite dreptul respectiv și se calculează în mod similar impozitului pe teren, în conformitate cu prevederile art. 465 din Codul fiscal.

67. (1) Taxa pe teren se stabilește proporțional cu perioada din an pentru care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință.

(2) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la intervale de timp mai mari de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe teren se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporțional cu numărul de luni prevăzute în contract; pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile;

c) titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, după caz, are obligația să depună o declarație la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) taxa pe teren se plătește la bugetul local lunar, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(3) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de închiriere care se referă la intervale de timp mai mici de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe teren se datorează de locatar, concesionar, administrator sau utilizator;

b) taxa se calculează proporțional cu numărul de zile sau de ore, după caz, prevăzute în contract; fracțiunile de oră se rotunjesc la oră;

c) locatarul depune o declarație la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) taxa pe teren se plătește la bugetul local lunar, până la data de 25 a lunii următoare.

68. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 66.

69. (1) Dacă un teren se află în proprietatea comună a două sau mai multor persoane, la stabilirea impozitului datorat se au în vedere următoarele:

a) cotele-părți sunt prezumate a fi egale, până la proba contrară. Fiecare dintre coproprietari datorează un impozit egal, rezultat în urma împărțirii impozitului datorat pentru întreaga teren;

b) în cazul în care cotele-părți din dreptul de proprietate asupra terenului sunt determinate, fiecare coproprietar datorează impozitul corespunzător cotei-părți deținute.

(2) În organizarea evidenței fiscale organul fiscal reflectă dreptul de proprietate în cote-părți sau indiviză pe baza actelor doveditoare. Evidența respectivă nu are implicații cu privire la datorarea și plata obligațiilor fiscale.

(3) În cazul existenței a doi sau mai mulți coproprietari, în actele administrative fiscale se vor indica și ceilalți coproprietari, cu caracter informativ.

(4) Organul fiscal local are obligația înregistrării în evidențele fiscale a rezidenței proprietarilor terenurilor, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

70. (1) Pentru suprafețele de teren acoperite de o clădire se datorează impozit/taxa pe teren.

(2) Prin sintagma suprafața de teren care este acoperită de o clădire, se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

Secțiunea a 2 -a

Scutiri

71. Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se au avea în vedere prevederile din Legea nr. 46/2008 Codul silvic, republicată, și din Hotărârea Guvernului nr. 1257/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare.

72. Terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale.

73. În aplicarea art. 464, alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situația respectivă, cu excepția contribuabililor care sunt deja cuprinși în baza de date a unității administrativ-teritoriale.

74. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. t), impozitul/țaxa pe teren nu se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporțional cu numărul de luni menționate în certificat.

75. Facilitățile fiscale menționate la art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal, se acordă tuturor suprafețelor de fond forestier certificate, tuturor arboretelor cu vârsta de până la 20 de ani aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice.

76. Prin sintagma „suprafețe de fond forestier certificate“ se înțelege suprafețele de fond forestier aflate în proprietate, în conformitate cu actele de proprietate sau cu documentele cadastrale, după caz.

77. Pentru aplicarea prevederilor art. 464 alin. (2), consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe teren și a țaxei pe teren în situațiile menționate la literele a) - r), pe bază de criterii și proceduri proprii. La nivelul municipiului București, această atribuție este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului București.

78. Scutirea sau reducerea de impozit/țaxă pe teren se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care contribuabilul depune actele care atestă încadrarea terenului în una din situațiile de la art. 464 alin. (2) din Codul fiscal.

79. Hotărârile adoptate conform art. 464 alin. (2) includ prevederi referitoare la:

- a) categoriile de terenuri pentru care se acordă scutire de impozit/țaxă;
- b) categoriile de terenuri pentru care se aplică diverse procente de reducere;
- c) documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/țaxă.

80. În cazurile în care organul fiscal local dispune de documentele menționate la pct. 79, lit. c), nu mai este necesară depunerea acestora de către contribuabili.

81. (1) Facilitățile fiscale acordate la plata impozitului/taxei pe teren prevăzute la art. 464 din Codul fiscal se acordă pe baza cererii persoanelor fizice sau juridice, la care se anexează copii ale documentele justificative care atestă situația respectivă, certificate de conformitate cu originalul potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dacă în cursul unui an intervin schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile sau reducerile de impozit pe teren, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

Secțiunea a 3 -a

Calculul impozitului/taxei pe teren

82. Impozitul pe teren se stabilește anual în funcție de suprafața terenului, rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului, în mod diferențiat, în intravilanul și extravilanul localităților, după cum urmează:

a) în intravilan:

i. pe ranguri de localități, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV și V;

ii. pe zone, identificate prin literele: A, B, C și D;

iii. prin aplicarea coeficienților de corecție prevăzuți la art.465 alin.(5) din Codul fiscal.

b) în extravilan, în funcție de categoria de folosință, identificate prin literele: A, B, C și D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 465 alin. (7) din Codul fiscal, înmulțite cu coeficienții de corecție corespunzători prevăzuți la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal.

83. În aplicarea prevederilor art. 465 alin. (2) – (5) din Codul fiscal, în cazul terenurilor, identificate distinct, situate în intravilan, la calculul impozitului pe teren se vor avea în vedere următoarele:

a) suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, exprimată în ha, se înmulțește cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul de la art. 465 alin. (2);

b) suprafața de până la 400 m² aferentă suprafețelor înregistrate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât cea de terenuri cu construcții, se înmulțește cu suma corespunzătoare din tabelul prevăzut la art. 465 alin. (2);

c) suprafața de teren care depășește 400 m² rezultată după aplicarea lit.b), pe fiecare din categoriile de folosință respective, exprimată în hectare, se înmulțește cu suma corespunzătoare din tabelul prevăzut la art. 465 alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5) al art. 465.

84. Exemple de calcul privind stabilirea impozitului pe teren amplasat în intravilan:

A. Un contribuabil deține într-o localitate, în intravilan, în zona A, rangul I, un teren în suprafață de 0,0728 ha, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții.

Prin hotărârea consiliului local, în baza prevederilor art. 465 alin. (2), nivelul impozitului pe teren se stabilește la 9750 lei/ha.

La stabilirea impozitului pe teren se au în vedere prevederile punctului 11 lit. n) din normele metodologice.

Nr. crt.	Categoria de folosință conform registrului agricol	Suprafața pentru care impozitul pe teren se stabilește potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) - ha -	Nivelul impozitului pe teren care se aplică asupra suprafeței - lei/ha -	Impozitul pe teren (2 x 3) - lei -
0	1	2	3	4
1.	Teren cu construcții	0,0728	9750	710

B. Un contribuabil deține într-o localitate, în intravilan, în zona C, rangul II, un teren în suprafață de 0,0380 ha, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință arabil.

Prin hotărârea consiliului local, nivelul impozitului pe teren se stabilește la 3500 lei/ha pentru categoria de folosință curți construcții, iar pentru categoria de teren arabil la 19 lei/ha.

Impozitul pentru terenul arabil se corectează cu coeficientul aferent rangului II conform art. 465 alin. (5): 19 lei/ha x 4 = 76 lei/ha.

Însă, cum suprafața este mai mică de 400 m² contribuabilului i se va stabili impozit la categoria de folosință curți cu construcții.

La stabilirea impozitului pe teren se au în vedere prevederile punctului 11 lit. n) din normele metodologice.

Nr. crt.	Categoria de folosință	Suprafața pentru care impozitul pe teren se stabilește potrivit	Nivelul impozitului pe teren care se aplică asupra	Impozitul pe teren
----------	------------------------	---	--	---------------------------

	conform registrului agricol	prevederilor art. 465 alin. (2) - ha -	suprafeței din col. 2 - lei/ha -	(col. 2 x col. 3) - lei -
0	1	2	3	4
1.	Teren arabil	0,0380	3500	133

C. Un contribuabil deține într-o localitate, în intravilan, în zona C, rangul IV, un teren în suprafață de 0,1270 ha, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință pășune.

Prin hotărârea consiliului local, nivelul impozitului pe teren se stabilește la 450 lei/ha pentru categoria de folosință curți cu construcții și suma de 15 lei/ha pentru pășune.

Impozitul pentru terenul având categoria de folosință pășune se corectează cu coeficientul aferent rangului IV conform art. 465 alin. (5): 15 lei/ha x 1,10 = 16,5 lei/ha.

La stabilirea impozitului pe teren se au în vedere prevederile punctului 11 lit. n) din normele metodologice.

Nr. crt.	Categoria de folosință conform registrului agricol	Suprafața - ha -	Suprafața pentru impozitul pe teren potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) - ha -	Nivelul impozitului pe teren pentru suprafața din col. 2 - lei/ha -	Impozitul pe teren (3 x 4) - lei -	Suprafața pentru care impozitul pe teren se stabilește potrivit prevederilor art. 465 alin. (3) – (5) - ha -	Suma potrivit zonei C	Coeficient de corecție corespunzător rangului IV	Impozitul pe teren (6 x7x8) -lei -	Impozitul pe teren datorat (5 + 9)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	Pășune	0,1270	0,0400	450	18	0,0870	15	1,10	1,43	19

D. Un contribuabil deține într-o localitate, în intravilan, în zona B, rangul III, un teren în suprafață de 0,1265 ha, din care:

- a) 0,0550 ha la categoria de folosință terenuri cu construcții,
- b) 0,0715 ha la categoria de folosință arabil.

Prin hotărârea consiliului local, nivelul impozitului pe teren se stabilește la 6500 lei/ha categoria de folosință terenuri cu construcții și suma de 21 lei/ha pentru categoria teren arabil.

Impozitul pentru terenul având categoria de folosință arabil se corectează cu coeficientul aferent rangului III conform art. 465 alin. (5): 21 lei/ha x 3 = 63 lei/ha.

La stabilirea impozitului pe teren se au în vedere prevederile punctului 11 lit. n) din normele metodologice.

Nr. crt.	Categoria de folosință conform registrului agricol	Suprafața - ha -	Suprafața pentru impozitul pe teren potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) - ha -	Nivelul impozitului pe teren pentru suprafața din col. 2 - lei/ha -	Impozitul pe teren (3 x 4) - lei -	Suprafața pentru care impozitul pe teren se stabilește potrivit prevederilor art. 465 alin. (3) - (5) - ha -	Suma potrivit zonei B	Coeficient de corecție corespunzător rangului III	Impozitul pe teren (7x8x9) -lei -	Impozitul pe teren datorat (5 + 10)
0	1	2	3	4	5	7	8	9	10	11
1.	Teren cu construcții	0,0550	0,0550	6500	357,5	x	x	x	x	357,5
2.	Arabil	0,0715	0,0400	6500	260	0,0315	21	3,00	1,98	261,98
	Total	0,1265	0,0950	x	617,5	0,0315	x	x	1,98	619

E. Un contribuabil deține într-o localitate, în intravilan, în zona B, rangul II, un teren în suprafață de 0,4268 ha, din care:

- 0,0752 ha la categoria de folosință terenuri cu construcții,
- 0,1439 ha la categoria de folosință arabil,
- 0,0868 ha la categoria de folosință pășune,
- 0,1209 ha la categoria de folosință fâneață.

Prin hotărâre a consiliului local, nivelul impozitului pe teren se stabilește la 5710 lei/ha, suma de 21 lei/ha pentru arabil, suma de 19 lei/ha pășune, și fâneață 19 lei/ha.

Impozitul pentru terenurile având categoria de folosință alta decât cea de curți construcții se corectează cu coeficientul aferent rangului II, respectiv 4,00, conform art. 465 alin. (5).

La stabilirea impozitului pe teren se au în vedere prevederile punctului 11 lit. n) din normele metodologice.

Nr. crt.	Categoria de folosință conform registrului	Suprafața - ha -	Suprafața pentru impozitul pe teren potrivit prevederilor	Nivelul impozitului pe teren pentru suprafața din	Impozitul pe teren (3 x 4)	Suprafața pentru care impozitul pe teren se stabilește	Suma potrivit zonei B	Coeficient de corecție corespunzător rangului	Impozitul pe teren (7 x8x9)	Impozitul pe teren datorat (5 +10)
----------	--	------------------	---	---	----------------------------	--	-----------------------	---	-----------------------------	------------------------------------

	agricol		art. 465 alin. (2) - ha -	col. 2 - lei/ha -	- lei -	potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)– (5) - ha -		II	-lei -	
0	1	2	3	4	5	7	8	9	10	11
1.	Teren cu construcții	0,0752	0,0752	5710	429,39	x	x	x	x	429,39
2.	Arabil	0,1439	0,0400	5710	228,4	0,1039	21	4,00	8,72	237,12
3.	Fâneață	0,0868	0,0400	5710	228,4	0,0468	19	4,00	3,55	231,95
4.	Pășune	0,1209	0,0400	5710	228,4	0,0809	19	4,00	6,14	234,54
	Total	0,4268	0,1952	x	1.114,59	0,2316	x	x	18,41	1133

F. Un contribuabil deține într-o localitate, în intravilan, în zona B, rangul III, două terenuri situate la adrese poștale diferite, după cum urmează:

a) un teren (lot 1) în suprafață de 0,0350 ha, având declarate la registrul agricol 0,0150 ha la categoria de folosință curți construcții și 0,0200 ha la categoria de folosință teren arabil;

b) un teren (lot 2) în suprafață de 0,0600 ha declarat la registrul agricol la categoria de folosință teren arabil.

Prin hotărâre, consiliul local stabilește următoarele valori pe fiecare categorie de folosință:

a) curți construcții 6500 lei/ha;

b) arabil 21 lei/ha;

Nr. crt.	Categoria de folosință conform registrului agricol	Suprafața - ha -	Suprafața pentru impozitul pe teren potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) - ha -	Nivelul impozitului pe teren pentru suprafața din col. 2 - lei/ha -	Impozitul pe teren (3x4) - lei -	Suprafața pentru care impozitul pe teren se stabilește potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) - ha -	Suma potrivit zonei B	Coefficient de corecție corespunzător rangului III	Impozitul pe teren (6x7x8) -lei -	Impozitul pe teren datorat (5+9)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	Teren cu construcții (lot 1)	0,0350	0,0350	6500	227,58	x	x	x	x	227,58 =228
2.	Arabil (lot 2)	0,0600	0,0400	6500	260	0,0200	21	3,00	1,26=1	261,26 =261
	Total	0,4268				0,3116			1,26	489

85. Exemple pentru aplicarea prevederilor referitoare la taxa pe teren:

A. O unitate administrativ-teritorială (UAT) deține în proprietate un teren pe care îl dă în administrare unei terțe persoane (B).

a) Conform prevederilor Codului fiscal, taxa pe teren se va stabili în sarcina persoanei de drept privat (B);

b) Taxa se calculează similar impozitului pe teren.

B. În cazul în care un teren proprietate privată a statului este închiriat unei persoane juridice pe o perioadă de 2 ani, care începe la data de 24 martie a anului A1 și se încheie la data de 23 martie a anului A3, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 aprilie a anului A1, o declarație în vederea stabilirii taxei pe teren, însoțită de o copie a contractului de închiriere în care este menționată valoarea terenului.

Taxa se calculează lunar, conform art. 465 din Codul fiscal, având în vedere suprafața terenului și rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului, în mod diferențiat, în intravilanul și extravilanul localităților astfel:

a) Pentru luna martie a anului A1:

Fiind fracțiune mai mică de o lună, taxa pe teren se calculează proporțional cu numărul de zile:

Taxa lunară = taxa teren x (8 zile/365 zile)

b) Pentru lunile întregi din perioada de valabilitate a contractului:

Taxa lunară = taxa teren/12 luni

c) Luna martie a anului A3:

Taxa lunară = taxa teren x 23 zile/365 zile.

C. În cazul unui contract care prevede închirierea unui teren aflat în proprietatea unității administrativ-teritoriale pe o perioadă de 2 ore în ziua de 27 august.

Conform pct. 67 alin. (3), taxa se calculează proporțional cu numărul de ore:

Taxa = (taxa teren/365 zile) x (2h/24h).

Contribuabilul declară și plătește taxa pe teren până la data de 25 septembrie.

D. În cazul unui contract care prevede închirierea unui teren aflat în proprietatea unității administrativ-teritoriale, pe o perioadă de câte 2 ore în 3 zile pe săptămână, pe durata a 5 săptămâni, începând cu data de 1 octombrie.

Deoarece contractul se referă la intervale de timp mai mici de o lună, taxa pe teren se calculează conform pct. 67 alin. (3):

Taxa = (taxa teren/365 zile) x (3 zile x 5) x (2h/24h)

Contribuabilul depune declarația în vederea stabilirii taxei pe teren până la data de 25 noiembrie, iar termenele de plată sunt 25 noiembrie și 25 decembrie.

86. Persoanele juridice, pentru a beneficia în anul următor de prevederile art. 465 alin. (6) din Codul fiscal, trebuie să aibă înregistrate, în anul în curs, în evidența contabilă, documente privind desfășurarea activității de agricultură, respectiv documente privind veniturile și cheltuielile din desfășurarea acestei activități, ca de exemplu: facturi privind procurarea de semințe, facturi privind aprovizionarea cu combustibil, cheltuieli ce salarizează personalului, facturi privind vânzarea de semințe sau alte produse obținute din activitatea desfășurată.

87. În cazul terenurilor pe care se află amplasată o clădire, din cele prevăzute la art. 456 alin. (1) din Codul fiscal, cu încăperi care sunt folosite pentru activități economice, pentru calculul impozitului pe teren, se efectuează următoarele operațiuni:

a) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor care sunt folosite pentru activități economice, conform art. 456 alin. (1) din Codul fiscal;

b) suprafața terenului se înmulțește cu cota procentuală prevăzută la lit. a) rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități

economice, prin înmulțirea suprafeței determinate la lit. a) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 465 din Codul fiscal.

Secțiunea a 4 -a

Declararea și datorarea impozitului și a taxei pe teren

88. Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior celui în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, se datorează de partea care înstrăinează.

89. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea impozitului/taxei pe teren, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor în registrele agricole au obligația de a comunica aceste modificări organului fiscal local, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind terenurile, precum și a schimbării categoriei de folosință a terenurilor, se realizează de către contribuabili prin depunerea unei declarații fiscale la care se anexează un act/acte prin care se atestă proprietatea persoanelor asupra terenurilor în cauză sau schimbarea respectivă, după caz.

(3) Impozitul pe teren se datorează și în cazul contribuabililor pentru terenurile dobândite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile /definitive și executorii, după caz, prin care li s-a constituit sau reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere.

(4) Referitor la registrele agricole se au în vedere reglementările în vigoare privind registrul agricol, precum și normele tehnice de completare a registrului agricol.

90. (1) În sensul prevederilor art. 466 alin. (2) din Codul fiscal obligația de a depune declarație fiscală revine și contribuabililor care înstrăinează teren.

(2) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

91. Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunei, al orașului, al municipiului sau al sectoarelor municipiului București, după caz, stabilesc, pentru anul fiscal 2016, până la data de 31 martie 2016, suprafața de teren care este acoperită de o clădire, respectiv de un apartament, pe baza datelor cuprinse în actele de proprietate sau alte documentele care atestă această suprafață depuse de contribuabili în vederea stabilirii impozitului pe clădiri sau a datelor furnizate de compartimentele de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale sau alte instituții care dețin aceste date.

92. (1) Declarația privind taxa pe teren se depune la organul fiscal în a cărui rază de competență este amplasat terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care intră în vigoare contractul prin care se acordă dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință.

(2) Obligația depunerii declarației în scopul stabilirii taxei pe teren aparține persoanei care are calitatea de concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare, chiar dacă aceasta transmite ulterior altor persoane dreptul de administrare, închiriere, folosință sau concesiune asupra terenului.

(3) La declarația privind taxa pe teren se anexează copii ale documentelor prin care se transmite dreptul de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosință și din care reiese valoarea terenului pentru care se datorează taxa pe teren.

Secțiunea a 5 -a

Plata impozitului și a taxei pe teren

93. În sensul aplicării art. 467 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe teren datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

CAPITOLUL IV

Impozitul pe mijloacele de transport

Secțiunea 1

Reguli generale

94. Potrivit art. 468, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de :

a) persoana care are în proprietate un mijloc de transport înmatriculat/înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

b) locatar, în cazul în care mijlocul de transport face obiectul unui contract de leasing, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

c) proprietarii navelor fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta lalomiței, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

d) fiduciarul, în cazul în care mijlocul de transport face parte dintr-un patrimoniu fiduciar, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, conform art. 488 din Codul fiscal.

95. Contribuabilii ale căror mijloacele de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun aceluiași obligații ca și cei ale căror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării și, implicit aceluiași sancțiuni.

96. În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la organele fiscale locale în a căror rază este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.

97. (1) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul are obligația declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile și datorează impozit pe mijlocul de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a avut loc predarea-primirea mijlocului de transport.

98. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 470 alin. (8) pct. 7 din Codul fiscal.

99. Prin sintagma „folosite pentru transportul persoanelor fizice”, prevăzută la art. 469 lit. e) din Codul fiscal, se înțelege folosirea atât pentru activități ce privesc necesitățile familiale, cât și pentru activități de agrement.

100. Impozitul pe mijloacele de transport se face venit la bugetul local al unității/subdiviziune administrativ-teritoriale unde contribuabilul are domiciliul, sediul/punctul de lucru.

101. (1) La nivelul fiecărui organ fiscal al comunei, al orașului, al municipiului, după caz, se instituie și se conduce *Registrul de evidență a mijloacelor de transport supuse înmatriculării/înregistrării*, denumit în continuare registru. Registrul, formular tipizat, se ține în format letric sau în format electronic, potrivit capacității administrative de care dispune organul fiscal local. La nivelul municipiului București, registrul se instituie și se conduce la nivelul organului fiscal local al sectorului.

(2) Orice proprietar, persoană fizică sau persoană juridică, de mijloc de transport care face obiectul înmatriculării/înregistrării în România și care

înstrăinează/dobândește mijlocul de transport, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, are obligația înregistrării actului de înstrăinare-dobândire în registrul prevăzut la alin. (1).

(3) Actul de înstrăinare-dobândire a mijlocului de transport se întocmește în 5 exemplare semnate fiecare, olograf, atât de persoana care înstrăinează, cât și de cea care dobândește proprietatea și se înregistrează la organul fiscal de la domiciliul fiscal al persoanei care înstrăinează, primind număr de înregistrare din registrul prevăzut la alin. (1). Structura minimală a informațiilor cuprinse în actul de înstrăinare-dobândire, se stabilește prin formular tipizat. Cele 5 exemplare sunt utilizate, după cum urmează:

a) un exemplar rămâne la persoana care înstrăinează;

b) un exemplar rămâne la persoana care dobândește proprietatea;

c) un exemplar rămâne în arhiva organului fiscal local la care este luat în evidența fiscală persoana care înstrăinează;

d) un exemplar se depune la organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport;

e) un exemplar se depune la organul fiscal local, unde își are domiciliul fiscal persoana care dobândește proprietatea.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul unui mijloc de transport înstrăinat către un cetățean străin, care nu are rezidență în România, actul de înstrăinare-dobândire se întocmește în 4 exemplare utilizate conform alin. (3) lit. a)-d).

(5) În cazul în care un mijloc de transport a fost preluat de către un operator economic în condițiile Legii nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, în registrul prevăzut la alin. (1) se înregistrează certificatul de distrugere emis de operatorul economic respectiv, iar proprietarul care predă mijlocul de transport are obligația să furnizeze organului fiscal local, o copie certificată „*Conform cu originalul*”, precum și cu mențiunea „*Documentele anexate sunt corecte și complete, conforme cu realitatea*” și semnată de către contribuabil.

(6) În cazul unei hotărâri judecătorești care consfințește faptul că o persoană a pierdut dreptul de proprietate, acesta are obligația înregistrării documentului respectiv în registrul prevăzut la alin. (1) și să depună la organul fiscal o copie certificată „*Conform cu originalul*” și semnată de către contribuabil.

(7) Pe baza actului de înstrăinare-dobândire organul fiscal local unde se afla înregistrat mijlocul de transport înstrăinat, scoate din evidențele fiscale mijlocul de transport respectiv.

(8) Organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport, transmite, la cererea organelor fiscale locale, în format electronic, o situație centralizatoare a radierilor/înmatriculărilor/înregistrărilor mijloacelor de transport din unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială.

(9) Pentru realizarea schimbului de informații dintre organele fiscale locale și organele competente privind înmatricularea/radierea mijloacelor de transport se pot încheia protocoale pentru a optimiza și eficientiza schimbul de informații.

(10) Tipizatul privind înstrăinarea-dobândirea mijloacelor de transport și protocolul cadru pentru realizarea schimbului de informații dintre organele fiscale locale și organele competente privind înmatricularea/radierea mijloacelor de transport se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, ministrului finanțelor publice și al ministrului afacerilor interne.

Secțiunea a 2 -a

Scutiri

102. În aplicarea art. 469, alin. (1) și (2) din Codul fiscal, scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situația respectivă, cu excepția contribuabililor care sunt deja cuprinși în baza de date a unității administrativ-teritoriale.

103. În aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. b), impozitul pe mijlocul de transport nu se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporțional cu numărul de luni menționate în certificat.

104. În cazul în care persoanele respective dețin mai multe mijloace de transport, aceștia trebuie să aleagă și să declare mijlocul de transport care urmează să fie scutit de la plata impozitului.

105. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care contribuabilii prezintă organelor fiscale ale administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile prevăzute de lege.

106. Intră sub incidența prevederilor art. 469 lit.e) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice, aflate în proprietatea atât a persoanelor fizice, cât și a persoanelor juridice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta lalomiței.

107. (1) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 106 se stabilesc prin ordine ale prefectilor județelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefectilor se aduc la cunoștință publică, se comunică autorităților administrației publice locale interesate, în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi publicate în monitorul oficial al județului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale,

aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 75/2003.

108. Intră sub incidența prevederilor art. 469 lit. g) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare publicată în Monitorul Oficial nr. 262 din 19 aprilie 2007.

109. Pentru aplicarea prevederilor art. 469, lit. (o) din Codul fiscal, operatorii economici, comercianți auto sau societăți de leasing care au mijloace de transport înregistrate ca stoc de marfă prezintă, după caz, următoarele:

- a) proces verbal de reposesie a vehiculului înscris ca marfă pe stoc - în copie;
- b) declarație de inventar;
- c) extras din situațiile financiare care dovedesc înscrierea pe stoc;
- d) o cerere de scoatere din evidentele fiscale;
- e) copie a actului de vânzare-cumpărare către un operator economic care are ca obiect de activitate reciclarea/vânzarea pieselor rezultate din dezmembrarea mijlocului de transport și/sau a oricărui alt act doveditor al recunoașterii daunei totale de către asigurator sau al transferului de proprietate (de exemplu, factura de vânzare a epavei), în cazul mijlocului de transport declarat daună totală.

110. Pentru aplicarea prevederilor art. 469 alin. (2), consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol pe bază de criterii și proceduri proprii. La nivelul municipiului București, această atribuție este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor pe baza unei proceduri cadru aprobată de către Consiliul General al Municipiului București.

111. Scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport stabilită conform art. 469 alin. (2) din Codul fiscal se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care mijlocul de transport se încadrează în situațiile respective.

Secțiunea a 3 -a

Calculul impozitului

112. Impozitul pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică este anual și se stabilește în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 470 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cm³ sau fracțiune din aceasta.

113. Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

114. Prin sintagma „document similar”, prevăzută la art. 470 alin. (9) din Codul fiscal, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană

juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

115. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2016, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1.500 cm³:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.500 cm³.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 470 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm³: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm³, respectiv: 1.500 cm³: 200 cm³= 7,5; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,5 din 200 cm³ la nivel de unitate, rezultă 8 fracțiuni.

2. Se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm³, inclusiv, respectiv 8 lei/200 cm³;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 8 lei/200 cm³ = 64 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 489 alin. (2) din Codul fiscal și considerând că în anul fiscal 2015 pentru anul fiscal 2016 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,15, respectiv: 64 lei x 1,15 = 73,60 lei; potrivit prevederilor pct. 11 lit. n) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 0,60 lei fiind peste 0,50 lei se întrecește la 1 leu, impozitul pe mijloacele de transport se rotunjește la 74 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2016, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cm³:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cm³.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din art. 470 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm³: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm³, respectiv: 2.500 cm³: 200 cm³= 12,50; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracțiuni;

2. Se determină impozitul asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm³ și 2.600 cm³, inclusiv, respectiv: 72 lei/200 cm³;

2.2. numărul de unități prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 72 lei/200 cm³ = 936 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 489 alin. (2) din Codul fiscal și considerând că, în anul fiscal 2015 pentru anul fiscal 2016, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,15, respectiv: 936 lei x 1,15 = 1076,4 lei.

2.4. având în vedere prevederile pct. 11 lit. n) din prezentele norme metodologice, suma de la pct. 2.3 se rotunjește la 1076 lei.

116. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către organele fiscale locale în a căror rază de competență se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

117. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 470 alin. (5) din Codul fiscal, impozitul anual se stabilește în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată și de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înțelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor și masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea impozitului sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 și, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informație suplimentară, deținătorii vor prezenta o adeverință eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcție atât transportului de persoane, cât și de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 7 din tabelul de la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 470 alin. (5) din Codul fiscal. Intră sub incidența acestui alineat automobilele mixte și automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

118. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

119. Pentru remorci, semiremorci și rulote impozitul anual este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de masa totală maximă autorizată a acestora.

120. În cazul combinațiilor de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, omologate ca atare prin cartea de identitate a vehiculului, impozitul datorat este cel prevăzut la art. 470 alin. (6) din Codul fiscal.

121. Impozitul pe mijloacele de transport se stabilește pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinație, întrucât Registrul Auto Român omologhează vehiculele rutiere conform Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilirea a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor.

122. Sub incidența prevederilor de la art. 470 alin. (8), rândul 4 din tabel, respectiv, nave de sport și agrement, se include orice ambarcațiune, indiferent de tip și de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile și care este destinată utilizării în scopuri sportive și recreative definite de art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement.

123. (1) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, nu are caracteristicile unui autovehicul, nu intră sub incidența prevederilor art. 470 alin. (2), (4), (5) sau (6) din Codul fiscal, în vederea stabilirii impozitului pe mijloacele de transport, fiind considerat utilaj.

(2) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, este prevăzut cu roți și axe fără a avea autopropulsie se impozitează conform art. 470 alin. (7) din Codul fiscal, pentru categoria remorci, semiremorci sau rulote.

(3) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, este prevăzut cu roți, axe și autopropulsie, impozitul se stabilește conform art. 470 alin. (2), (5) sau (6) din Codul fiscal, după caz.

(4) Dacă un mijloc de transport prevăzut la alin. (1) și (3) nu are carte de identitate atunci se datorează taxa prevăzută la art. 486 alin. (2) și (3) din Codul fiscal.

Secțiunea a 4 -a

Declararea și datorarea impozitului pe mijloacele de transport

124. La înstrăinarea unui mijloc de transport în cursul anului, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor

rutiere, în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, cu modificările și completările ulterioare, transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, urmând ca apoi cumpărătorul să declare mijlocul de transport la organul fiscal local pe raza căruia are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, în termen de 30 de zile de la data actului de dobândire și să înmatriculeze/înregistreze pe numele său mijlocul de transport la organele de poliție. Actul de dobândire se înregistrează în Registrul unic al vânzării mijloacelor de transport înregistrate în unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială, potrivit punctului 101.

125. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru întregul an fiscal de persoana care deține dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, și încetează de a se mai datora începând cu 1 ianuarie a anului fiscal următor în următoarele situații:

a) înstrăinarea mijlocului de transport;

b) radierea mijlocului de transport din circulație ori radierea contribuabililor persoane juridice din evidențele fiscale, inclusiv din Registrul de evidență a mijloacelor de transport supuse înmatriculării/înregistrării, ca urmare a pronunțării unei sentințe de închidere a procedurii falimentului.

126. Înstrăinarea privește pierderea proprietății prin transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege.

127. (1) Radierea din evidență a vehiculelor se face de către autoritatea care a efectuat înmatricularea sau înregistrarea doar în cazul scoaterii definitive din circulație a acestora, la cererea proprietarului, în următoarele cazuri:

a) proprietarul dorește retragerea definitivă din circulație a vehiculului și face dovada depozitării acestuia într-un spațiu adecvat, deținut în condițiile legii, spațiu care nu include domeniul public;

b) proprietarul face dovada dezmembrării, casării sau predării vehiculului la unități specializate în vederea dezmembrării;

c) la scoaterea definitivă din România a vehiculului respectiv;

d) în cazul furtului vehiculului.

(2) Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenței fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui certificat de distrugere emis în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 19 din Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz.

(3) În lipsa documentului prevăzut la alin. (2), contribuabilul care nu mai poate face dovada existenței fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidențele organelor fiscale locale prezintă o declarație pe propria răspundere din

care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului și a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

(4) Radierea din evidență a vehiculelor înregistrate, la trecerea acestora în proprietatea altei persoane, se face de către autoritatea care a efectuat înregistrarea, la cererea proprietarului, în condițiile legii.

(5) Vehiculele declarate, potrivit legii, prin dispoziție a autorității administrației publice locale, fără stăpân sau abandonate se radiază din oficiu în termen de 30 de zile de la primirea dispoziției respective.

128. În baza situației centralizatoare prevăzută la pct. 101 alin. (8), organele fiscale locale constată care din mijloacele de transport, declarate sunt înmatriculate, devenind astfel bunuri impozabile și care nu sunt înmatriculate, caz pentru care nu se datorează impozit.

129. Orice persoană fizică sau persoană juridică ce a dobândit/înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligația să depună declarația fiscală la organul fiscal al autorităților administrației publice locale în a cărui rază de competență își are domiciliul fiscal, indiferent de durata deținerii mijlocului de transport respectiv, chiar și în cazul în care, în aceeași zi, imediat după dobândire, are loc înstrăinarea acestui obiect impozabil.

130. În cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, normele metodologice de la titlul IX se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, cu modificările ulterioare.

131. (1) Pentru definirea categoriilor de folosință ale vehiculelor rutiere se au avea în vedere prevederile Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidențele organelor fiscale ale autorităților administrației publice se utilizează declarațiile stabilite conform modelului aprobat prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul ministrului finanțelor publice, în conformitate cu prevederile art. 342, alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declarația fiscală prevăzută la alin. (3) se anexează o copie de pe cartea de identitate, precum și copia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donație, certificatul de moștenitor etc.), hotărârea

judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă/definitiva și executorie, după caz, sau orice alt document similar.

132. Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru anul fiscal următor dacă, la 31 decembrie a anului fiscal în curs acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

133. Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

134. În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabilește un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

135. (1) În aplicarea prevederilor art. 471, alin. (5) din Codul fiscal, organul fiscal local, în ale cărui evidențe era înregistrat mijlocul de transport transmite dosarul, cu confirmare de primire, în vederea impunerii, în termen de 15 zile, organului fiscal local de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru.

(2) Organul fiscal local de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică exactitatea datelor privind impunerea la noua adresă.

136. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează de către locatar începând cu data 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârșitul anului în care încetează contractul de leasing financiar.

(2) La încheierea contractului de leasing financiar locatarul are obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local competent pentru a înregistra mijlocul de transport pe rolul său fiscal în baza procesului verbal de predare primire a vehiculului în original și copie, însoțit de o copie a contractului de leasing care atestă identitatea locatarului, persoană fizică sau juridică.

(3) La încetarea contractului de leasing financiar la termenul scadent în contract, locatorul are obligația depunerii la organul fiscal competent a documentelor aferente transferului proprietății către locatar (dovada plății facturii valorii reziduale și o dovadă a achitării tuturor eventualelor debite restante ale locatarului) pentru scoaterea de pe rolul fiscal al locatorului a vehiculului respectiv. Anualitatea impozitării ia în considerare data facturii reziduale și a documentelor care dovedesc transferul proprietății.

(4) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta solicită radierea autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său și transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. Locatorul în termen de 30 de zile depune declarația fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

137. În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoaștințeze despre modificările intervenite,

impozitele aferente se debitează în evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

Secțiunea a 5 -a

Plata impozitului pe mijloacele de transport

138. În sensul aplicării art. 472 alin. (2) din Codul fiscal, prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe mijloacele de transport datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

CAPITOLUL V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Secțiunea 1

Reguli generale

139. Se datorează taxă conform art. 473 din Codul fiscal pentru:
- a) eliberarea certificatului de urbanism;
  - b) prelungirea certificatului de urbanism;
  - c) avizarea certificatului de urbanism;
  - d) eliberarea autorizației de construire;
  - e) prelungirea autorizației de construire;
  - f) eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială a unei construcții;
  - g) eliberarea autorizației de foraje sau excavări;
  - h) eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții;
  - i) eliberarea autorizației de amenajare de tabere, de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri;
  - j) autorizarea amplasării de chioșcuri, containere, tonete, cabine, spații de expunere, corturi și panouri de afisaj, firme și reclame situate pe căile și în spațiile publice;
  - k) eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și branșamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu;
  - l) eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă.

Secțiunea a 2 -a

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize și autorizații

140. (1) În sensul aplicării art. 474, alin (1) - (4) din Codul fiscal, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului județean. La nivelul municipiului București, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclurii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

141. Calculul taxei pentru eliberarea autorizației de construire se face de către structurile de specialitate ale autorității administrației publice locale.

142. În aplicarea art. 474 alin (5) – (16) din Codul fiscal se stabilesc următoarele reguli:

a) Pentru eliberarea autorizației de construire, în cazul unei clădiri rezidențiale, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 0,5% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. 50/1991, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, valoare care include instalațiile aferente și nu include T.V.A..

b) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor rezidențiale, proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condițiile art. 457 alin. (2) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 0,5% asupra valorii impozabile, dacă valoarea declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condițiile art. 457 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

c) În situația în care se apreciază că valoarea declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al organului fiscal local din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspecția fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei și înregistrările efectuate în evidența contabilă. Noțiunea situația finală, corespunde procesului-verbal de recepție.

d) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizației de construire și nu s-a

solicitat prelungirea valabilității acesteia, la data regularizării taxei se stabilește separat și taxa prevăzută la art. 474 alin. (3) din Codul fiscal.

e) În cazul în care beneficiarul autorizației de construire nu efectuează începerea lucrărilor pentru care autorizația de construire s-a emis în termenul stabilit și nu solicită prelungirea acesteia, organul fiscal local are obligația de a restitui suma reprezentând taxă pentru eliberarea autorizației de construire.

În acest scop, beneficiarul are obligația de a depune o cerere de restituire a taxei pentru eliberarea autorizației de construire în termen de 30 de zile de la data expirării autorizației de construire la autoritatea publică locală competentă.

Compartimentul de specialitate al autorității publice locale are obligația de a constata neînceperea lucrărilor în baza unui proces-verbal de constatare.

f) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a unei construcții se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii impozabile a clădirii rezidențiale sau nerezidențiale, după caz.

g) În cazul oricăror construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor, ca de exemplu: gard, construcție fără acoperiș, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației. .

143. Prin grija structurilor de specialitate ale autorității publice locale, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desființare, se întocmește procesul-verbal în care se menționează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului și a autorizației de desființare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri și/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcțiilor/amenajărilor supuse desființării, precum și elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafața construită la sol a clădirilor, suprafața construită desfășurată a clădirilor, suprafața terenului, valoarea impozabilă a clădirilor și altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

144. Prin termenul desființare se înțelege demolarea ori dezmembrarea parțială sau totală a construcției și a instalațiilor aferente, precum și a oricăror altor amenajări.

145. (1) În aplicarea art. 474 alin. (10) și (11) din Codul fiscal, autorizația de foraje și excavări se eliberează de către primarii în a căror rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatări de carieră, balastiere, sonde de gaze și petrol, precum și oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia.

(2) Autorizația de foraje și excavări nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje și excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la

art. 474 alin (10) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

146. (1) În aplicarea art. 474 alin. (15) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri și branșamente la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar, înainte de efecuirea lucrărilor.

(2) În aplicarea art. 474 alin. (16) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reședinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclurii stradale aprobate la nivelul localității.

(3) Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la art. 474 alin (1) și (2) din Codul fiscal se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

Secțiunea a 3 -a

Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unor activități

147. Pentru aplicarea art. 475 alin. (1) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare are în vedere următoarele reguli:

a) taxa se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată cu modificările și completările ulterioare;

b) nivelul taxei se stabilește prin hotărâre a consiliului local al municipiilor, orașelor și comunelor. În cazul municipiului București se stabilește de către Consiliul General al Municipiului București;

c) taxa este anuală;

d) taxa se achită integral, anticipat eliberării sale, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv;

e) taxa constituie venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde se află situat obiectivul sau unde se desfășoară activitatea pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului București, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situat obiectivul sau unde se desfășoară activitatea pentru care se solicită autorizarea;

f) taxa nu se restituie dacă autorizația a fost suspendată temporar sau definitiv.

g) direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizației respective dovada efectuării plății taxei în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

148. (1) Pentru aplicarea art. 475 alin. (2) din Codul fiscal, taxa pentru eliberarea atestatelor de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol, se achită integral, anticipat eliberării certificatului de producător, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv, fără a substitui orice altă autorizație/aviz/acord/licență prevăzută ca obligație legală pentru organizarea și funcționarea unor astfel de activități comerciale.

(2) Taxa se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective.

(3) Taxa se încasează de la persoanele fizice, producători, care intră sub incidența Legii nr. 145/2014 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței produselor din sectorul agricol.

(4) Taxa se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective.

(5) Taxa nu se restituie dacă atestatul de producător a fost anulat.

(6) Nivelul taxei se stabilește prin hotărâri adoptate de consiliile locale. În cazul municipiului București, nivelul taxei se stabilește prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului București.

Secțiunea a 4 -a *Scutiri*

149. Scutirile sau reducerile de taxe prevăzute la art. 476 alin (2) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea. La nivelul municipiului București, scutirile sau reducerile de taxe se adoptă prin hotărâri ale consiliilor locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobată prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București.

CAPITOLUL VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Secțiunea 1

Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

150. În aplicarea prevederilor art. 477 din Codul fiscal serviciile de decorare și întreținere se includ în valoarea serviciului de reclamă și publicitate.

151. Prestatorul de servicii de reclamă și publicitate va evidenția în conturi analitice, în mod distinct, taxa de servicii de reclamă și publicitate datorată pe fiecare municipiu, oraș, comună, sector în parte, pe raza căruia se realizează serviciul de publicitate.

Secțiunea a 2 -a

Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

152. (1) În sensul prevederilor art. 478 din Codul fiscal, taxa pentru utilizarea unui panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, este stabilită prin hotărârea a consiliilor locale, pe metru pătrat de afișaj. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București.

(2). Taxa este plătită de utilizatorul final și se face venit la bugetul local. În cazul municipiului București, taxa constituie venit la bugetul local al sectorului pe raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj.

(3) Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afișajului cu suma pe metru pătrat stabilită prin hotărârea consiliului local.

153. (1) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, așa cum este prevăzută la art. 478 din Codul fiscal, este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afișul, panoul sau firma, după caz.

(2) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afișului.

(3) Exemplu de calcul în cazul expunerii unui afiș, panou sau sigla:

Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, se determină prin înmulțirea $L \times l$, respectiv $5,73 \text{ m} \times 4,08 \text{ m} = 23,38 \text{ mp}$.

154. Taxa se calculează pentru un an fiscal în funcție de numărul de luni din în care se afișează în scop de reclamă și publicitate. Frațiunile mai mici de o lună se rotunjesc la lună.

CAPITOLUL VII

Impozitul pe spectacole

Secțiunea 1

Reguli generale

155. În sensul prevederilor art. 480 din Codul fiscal, impozitul pe spectacole se plătește lunar, la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competență se desfășoară. La nivelul municipiului București impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competență se desfășoară manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Secțiunea a 2 -a

Calculul impozitului

156. În sensul art. 481 din Codul fiscal, persoanele fizice și persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și biletelor de intrare.

157. În aplicarea art. 481 alin. (4) din Codul fiscal, persoanele care datorează impozitul pe spectacole, le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială își au domiciliul sau sediul, atât abonamentele, cât și biletele de intrare și de a afișa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum și la locul de desfășurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente.

158. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 156 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a înregistra abonamentele și biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolele.

159. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete de intrare la spectacole prin sistem propriu de înscriere și numerotare, folosind programul informatic propriu, precum și a conținutului minimal obligatoriu al biletelor și abonamentelor de intrare la spectacol, conform Hotărârii Guvernului nr. 846/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidența și gestionarea abonamentelor și biletelor de intrare la spectacole.

Secțiunea a 3 -a

Scutiri

160. În sensul art. 482 din Codul fiscal, contractele încheiate între organizatorii spectacolelor și beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară aceste manifestări, prealabil organizării acestora. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

161. Contractele care intră sub incidența prevederilor art. 482 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Taxe speciale

Secțiunea 1

Taxe speciale

162. În sensul art. 484 din Codul fiscal, se stabilesc următoarele reguli:

a) consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, prin proceduri aprobate, vor stabili condițiile și sectoarele de activitate în conformitate cu Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și modul de organizare și funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective și modalitățile de consultare și de obținere a acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective. Hotărârile acestora vor fi afișate la sediul autorităților administrației publice locale și vor fi publicate, potrivit legii;

b) în vederea asigurării resurselor financiare pentru promovarea turistică, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot institui o taxă pentru cazarea turiștilor în structuri de cazare, în condițiile stabilite prin Hotărârea consiliului local;

c) taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 484. din Codul fiscal, se fac venit la bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate. La nivelul municipiului București se fac venit la bugetul local al sectoarelor.

Secțiunea a 2 -a *Scutiri*

163. Pentru acordarea scutirilor prevăzute la art. 485 din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) prin autorități deliberative se înțelege consiliul local, consiliul județean, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, potrivit Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată cu modificările și completările ulterioare ;

b) prin reprezentant legal se înțelege părintele sau persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile față de persoana cu handicap potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată cu modificările și completările ulterioare.

164. Scutirile pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea. La nivelul municipiului București, scutirile se adoptă prin hotărârile consiliilor locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri cadru aprobată de Consiliul General al Municipiului București.

CAPITOLUL IX

Alte taxe locale

165. În sensul aplicării prevederilor art. 486 alin. (3) din Codul fiscal, procedurile vor fi aprobate de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor, în municipiul București această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

166. Nivelul taxei pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deținute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, prevăzută la art. 486 alin. (5) din Codul fiscal, se aprobă de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor, în lei/m² sau fracțiune de m². În municipiul București nivelul taxei se aprobă de Consiliul General al Municipiului București.

167. Taxa prevăzută la pct. 166 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri și se face venit la bugetul local administrat de către consiliul local care deține planurile respective.

CAPITOLUL X

Alte dispoziții comune

Secțiunea 1

Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

168. (1) Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 489 alin. (4) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în categoria terenurilor agricole intră cele care corespund următoarelor categorii de folosință:

- i. arabil;
- ii. pășuni;
- iii. fânețe;
- iv. vii;
- v. livezi.

b) terenul agricol corespunde încadrării ca nelucrat dacă, în fapt, nu este utilizat/exploatat/lucrat/întreținut potrivit categoriei de folosință cu care figurează înregistrat în registrul agricol.

(2) Prin hotărâre a consiliului local se stabilesc:

a) majorarea între 0% și 500% pentru terenul agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, indiferent că acesta se află în intravilan sau în extravilan; majorarea poate fi diferită în funcție de condițiile stabilite prin această hotărâre;

b) condițiile care trebuie avute în vedere pentru majorarea impozitului pe teren, în cazul terenurilor agricole nelucrate timp de 2 ani consecutiv.

(3) Constatarea stării de fapt se face prin proces-verbal întocmit de către persoana/persoanele anume împuternicită prin dispoziție de către primarul comunei/orașului/municipiului/sectorului municipiului București.

(4) Procesul-verbal privind starea de fapt a terenului agricol nelucrat, contrasemnat de contribuabil ori de împuternicitul acestuia sau, în lipsa oricărui din aceștia, de persoana din cadrul aparatului de specialitate al primarului, alta decât cea care întocmește și semnează acest proces-verbal, se înmânează sau se transmite contribuabilului, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. În acest proces-verbal se prezintă elementelor de fapt și de drept ale situației ce conduce la majorarea impozitului pe teren.

(5) La propunerea primarului, prin hotărâre a consiliului local, cu caracter individual, se majorează impozitul pe teren pentru contribuabilii cărora pe parcursul a doi ani consecutivi li s-au transmis procesele-verbale prevăzute la alin. (3) și (4).

Majorarea impozitului pe teren se aplică numai pentru terenurile agricole nelucrate, identificate, după cum urmează:

a) pentru cele amplasate în intravilan, prin stradă și număr administrativ, potrivit nomenclurii stradale;

b) pentru cele din extravilan, conform titlului de proprietate și a procesului verbal de punere în posesie, în baza cărora a fost deschis rolul fiscal.

(6) Majorarea impozitului pe teren în cazul terenului agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, se aplică pentru anul fiscal următor celui în care se adoptă hotărârea consiliului local prevăzută la alin. (5).

(7) În preambulul hotărârii consiliul local este obligatoriu să se cuprindă procesele-verbale prevăzute la alin. (3) și (4).

169. Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 489 alin. (5) din Codul fiscal, privind clădirile/terenurile neîngrijite situate în intravilan, se au în vedere următoarele:

a) în cazul clădirilor: stare avansată de degradare, stare de paragină, insalubre, fațade nereparate/necurățate/netencuite/nezugrăvite, geamuri sparte sau alte situații de asemenea natură;

b) în cazul terenurilor: stare de paragină, acoperit de buruieni, părăsit/abandonat, insalubre, neefectuarea curățeniei în curți, neîntreținerea/nerepararea împrejmirilor sau alte situații de asemenea natură;

c) fac excepție de la majorarea impozitului pentru clădirile/terenurile neîngrijite proprietarii care dețin autorizație de construire valabilă, în vederea construirii/renovării/demolării/ amenajării terenului și au anunțat la Inspectoratul de Stat în Construcții și la autoritatea publică locală, începerea lucrărilor;

d) în vederea identificării clădirilor/terenurilor neîngrijite de pe raza unității administrativ teritoriale, se împuternicesc angajații din cadrul aparatului de specialitate al primarului, cu atribuții în acest sens, să efectueze verificări pe raza unității administrativ-teritoriale și să întocmească fișa de evaluare și nota de constatare;

e) după identificarea și evaluarea clădirii/terenului neîngrijit/ neîngrijit, prin grija compartimentului de specialitate din cadrul primăriei, proprietarul va fi somat că pe parcursul anului fiscal prin care s-a constatat starea clădirii/terenului, după caz, să efectueze lucrările de întreținere/îngrijire necesare până la sfârșitul anului respectiv și să mențină în continuare clădirea/terenul în stare de întreținere/ îngrijire;

f) dacă pe parcursul anului respectiv proprietarul clădirii/terenului s-a conformat somației, se încheie proces-verbal de conformitate;

g) dacă, după expirarea termenului acordat, se constată că proprietarul nu a efectuat lucrările de întreținere/îngrijire necesare, persoanele prevăzute la lit. d) vor încheia o notă de constatare în care va fi consemnată menținerea clădirii/terenului în categoria celor considerate, conform prezentei proceduri, ca fiind neîngrijite. În acest caz, la sesizarea compartimentului de specialitate, primarul unității administrativ teritoriale, va propune spre adoptare consiliului local proiectul de hotărâre de majorare a impozitului pentru imobilul respectiv. În municipiul București,

această atribuție revine consiliilor locale ale sectoarelor. Hotărârea are caracter individual, va cuprinde elementele de identificare privind zona în cadrul localității, respectiv elementele de identificare potrivit nomenclaturii stradale, precum și datele de identificare ale contribuabilului. Organul fiscal local va opera majorarea în evidențele fiscale, va emite și va comunica actul administrativ fiscal în baza hotărârii consiliului local;

h) în cazul în care proprietarul unei clădiri sau a unui teren neîngrijit înstrăinează imobilul respectiv înaintea termenului la care trebuia să efectueze lucrările de întreținere/îngrijire necesare, se reia procedura de la lit. d), pe numele noului proprietar.

CAPITOLUL XII

Dispoziții finale

Secțiunea 1

Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

170. În vederea aplicării art. 494 alin (2), (3), (4), (7), (8) și (9) din Codul fiscal, în municipiul București impozitul/țaxa pe clădiri precum și amenzile aferente ale acestora, impozitul/țaxa pe teren precum și amenzile aferente ale acestora, impozitul asupra mijloacelor de transport precum și amenzile aferente ale acestora, țăaxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate precum și amenzile aferente ale acestora, impozitul pe spectacole precum și amenzile aferente ale acestora, precum și celelalte țăaxa locale prevăzute la art. 486 din Codul fiscal se fac venit la bugetul local al sectorului.

171. În vederea aplicării art. 494 alin. (12) din Codul fiscal, pentru stabilirea reală a situației fiscale a contribuabililor, organele fiscale ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală contribuabililor în cauză, iar în cazul în care informațiile nu sunt concludente, autoritățile administrației publice locale pot solicita Registrului Comerțului, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, notarilor, avocaților, executorilor judecătorești, organelor de poliție, organelor vamale, serviciilor publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciilor publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau țăaxabile sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori țăaxabile, după caz, menționând corect denumirea persoanei fizice/juridice, codul numeric personal/codul de identificare fiscală, domiciliul/sediul acestora sau orice alte informații.

Secțiunea a 2-a
Dispoziții tranzitorii

172. (1) În aplicarea art. 495 din Codul fiscal, pentru stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele :

a) persoanele fizice care au în proprietate clădiri nerezidențiale sau clădiri cu destinație mixtă au obligația să depună declarații până la 31 martie. Depun declarații în cazul clădirilor cu destinație mixtă, persoanele fizice care au înregistrat un sediu social, persoanele fizice care desfășoară activități independente și care au declarat sediul la adresa de domiciliu, inclusiv cele care nu își deduc cheltuielile cu utilitățile înregistrate în desfășurarea activității economice;

b) declarațiile vor fi însoțite, după caz, de:

i. raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință;

ii. procesul verbal de recepție finală din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 5 ani;

iii. actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 5 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidențiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

c) persoanele juridice care au în proprietate clădiri nerezidențiale pot depune până la primul termen de plată, rapoarte de evaluare întocmite de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

d) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri cu destinație nerezidențială și care nu depun niciunul din documentele menționate la lit. a), cota care se aplică impozitului pe clădiri este cea prevăzută la art. 458 alin. (4) din Codul fiscal;

e) persoanele juridice care dețin în proprietate clădiri, au obligația de a depune până la 31 martie, declarațiile fiscale în care se menționează destinația clădirii.

(2) Formularele tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale, aflate în stocul autorității publice locale până la data de 31 decembrie 2015, se vor utiliza până la epuizarea acestora.